Canoane din Duminica a V-a a Sfântului şi marelui Post a Sfintei Maria Egipteanca (Triod)

Predici la Duminica a V-a a Sfântului şi marelui Post (a Sfintei Maria Egipteanca) (9. Triod):

https://www.academia.edu/42923683/Predici_la_Duminica_a_V_a_a_Sf%C3%A2ntului_%C5%9Fi_marelui_Post_a_Sfintei_Maria_Egipteanca_9_Triod_

https://archive.org/details/predici-la-duminica-a-v-a

***

Materiale despre Triod:

https://independent.academia.edu/emystea/Triod

https://archive.org/details/@steaemy?query=Triod

***

Materiale despre Sfânta Maria Egipteanca:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Maria-Egipteanca

https://archive.org/details/@steaemy?query=Maria+Egipteanca

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Maria+Egipteanca

&&&

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea 1-a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Lăsatu-m-ai în bogăţia dulceţilor, veselindu-mă în toate zilele cu desfătarea bogatului. Dar Te rog pe Tine, Mântuitorule, scapă-mă de foc ca pe Lazăr.

Îmbrăcatu-m-am, Mântuitorule, cu desfătările, ca cel ce se îmbracă cu vison şi cu haină aurită; ci să nu mă trimiţi pe mine în foc, ca pe acela.

Se veselea bogatul de demult cu bogăţia şi cu desfătarea, în viaţa cea stricăcioasă; pentru aceasta s-a osândit la munci; iar Lazăr cel sărac s-a răcorit.

A Născătoarei

Cetele îngereşti şi omeneşti te laudă neîncetat Maică, care nu ştii de mire; că ai ţinut pe Făcătorul ca prunc în braţele tale.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea 1-a

Irmos: Pe Cel ce a acoperit oarecând, cu valul mării, pe prigonitorul tiran, sub pământ l-au ascuns feciorii celor mântuiţi. Iar noi ca fecioarele să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Trimite-mi lumină mie, celui ce prăznuiesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi dumnezeiască, cuvioasă, ceea ce stai înaintea lui Hristos, lumina cea neapropiată, mântuindu-mă din toate ispitele vieţii.

Cela ce ai venit cu trupul la egipteni, Cel necuprins şi mai înainte de veci Te-a arătat din Egipt stea prea luminoasă Domnul, cel ce ştie toate mai înainte de facerea lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neştiind dumnezeieştile porunci, prea cinstită, ai întinat chipul cel dumnezeiesc; dar prin dumnezeiască purtare de grijă, iarăşi l-ai curăţit, îndumnezeindu-te, cuvioasă, prin faptele tale cele dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

O! Milostivirea Ta cea multă, Dumnezeul meu, şi smerenia Ta cea nespusă. Cum ai asemănat cu îngerii pe păcătoasa de mai înainte, ca pe o curată şi fără prihană? Prin rugăciunile Maicii Tale.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răs-punde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor din întuneric şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Precum ai mântuit, Hristoase, pe Lazăr din văpaie, aşa să mă mântuieşti şi pe mine nevrednicul robul Tău din focul gheenei.

Bogat sunt, Doamne, de patimi şi de desfătări; dar sărac ca Lazăr de averea bunătăţilor; ci mă mântuieşte!

Cu roşu şi cu vison se îmbracă cel bogat, adică cu desfătările şi cu păcatele; pentru aceasta arde în văpaie.

A Născătoarei

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale Preacurată, gonind năvălirile primejdiilor celor cumplite.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe Tine, Cel ce ai spânzurat fără de ţinere tot pământul pe ape, văzându-Te făptura spânzurat, în locul căpăţânii, de multă spaimă fiind cuprinsă, striga: nu este sfânt afară de Tine, Doamne!

Către porţile pierzării apropiindu-te prin faptele cele necuvioase, ţi-a deschis ţie porţile pocăinţei prea cinstită, Cel ce a sfărâmat mai-nainte cu puterea Dumnezeirii porţile iadului; fiind însuşi poarta vieţii.

Pe ceea ce se făcuse mai-nainte armă păcatului o ai arătat, prin închinarea armei dumnezeieştii cruci, atotbiruitoare tuturor armelor şi vicleniilor drăceşti, îndelung răbdătorule îndurate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cela ce şi-a vărsat sângele mai-nainte pentru mântuirea tuturor, cu baia lacrimilor te-a făcut curată pe tine, ceea ce boleai cumplit cu stricăciunea faptei celei rele; Cela ce a dat cu adevărat fiinţă tuturor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Mai presus de tot cuvântul este minunea ce s-a făcut întru tine Fecioară; că Cuvântul Tatălui întru tine dumnezeieşte s-a sălăşluit; dând numai cu Cuvântul, tuturor celor ce păcătuiesc, dezlegarea greşalelor.

Sedelnă, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru

aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Toate săltările trupului înfrânându-ţi cu ostenelile sihăstreşti, ţi-ai arătat înţelepciunea sufletului tău, vitează; că poftind să vezi Crucea Domnului, te-ai răstignit singură pe tine lumii, prea mărită. Drept aceea şi spre râvna vieţii îngereşti cu dragoste te-ai îndemnat singură, prea fericită; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pe ceea ce este uşă cerească şi scrin, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, rai cuvântător, mântuirea Evei şi vistierie mare a toată lumea; că într-însa s-a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterii tale.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Se dezmierda bogatul cu mâncarea şi cu îmbrăcămintea, veselindu-se; iar Lazăr poftea să se sature din sfărâmăturile mesei acestuia.

Câinii lingeau rănile lui Lazăr săracul, făcându-se mai milostivi decât mintea bogatului către sărac.

Înaintea porţii bogatului se tăvălea de demult Lazăr, Mântuitorule, muncindu-se în nevoile sărăciei; pentru aceasta acum se prea măreşte.

A Născătoarei

Roagă, Preacurată, pe Cel ce L-ai născut, să scoată din robia vrăjmaşului pe cei ce te laudă; că tu singură eşti folositoarea noastră.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiasca Ta plecăciune...

Ca un Ziditor al firii omeneşti, ca un izvor al milei şi ca o bogăţie a milostivirii, Te-ai milostivit Iubitorule de oameni, spre ceea ce a năzuit la Tine; şi o ai răpit de la fiara cea pierzătoare.

Sârguindu-te să vezi crucea, te-ai luminat Marie cu lumina Crucii Celui ce a pătimit pe Cruce; răstignindu-te lumii, cu voia dumnezeiască, ca o vrednică de minuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce era mai-nainte pricina răutăţilor a multora, pentru pofta cea rea, ca soarele strălucind s-a arătat povăţuitoare cuvioasa, celor ce greşesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Covârşit-ai mintea celor cereşti, cerule cel înţelegător al Împăratului tuturor; că afară de legile firii ai născut, Preacurată, pe Dătătorul de lege şi Făcătorul tuturor.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Dacă a văzut bogatul pe Lazăr în sânurile lui Avraam, în lumină şi în slavă veselindu-se, a strigat: părinte Avraame, miluieşte-mă pe mine, cel ce sunt osândit din foc şi cumplit mi se arde limba.

Avraam a zis bogatului: Te-ai dezmierdat, veselindu-te cu bogăţie lumească; pentru aceasta aici te munceşti în foc, în veci, iar Lazăr cel sărac se bucură întru veselia cea nesfârşită.

Bogat m-am făcut cu înşelăciunea lumii, cheltuindu-mi toată viaţa întru pofte ca şi bogatul, Iubitorule de oameni, ci mă rog îndurărilor Tale, să mă mântuiesc de foc, precum s-a mântuit Lazăr.

A Născătoarei

Având îndrăzneală către Fiul tău, prea curată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă cea pentru noi cei de un neam, rugămu-ne; că pe tine singură te punem rugătoare bine primită, noi, creştinii către Stăpânul.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeiasca arătare, Hristoase...

Moise s-a prea mărit oarecând în Sinai, văzând tainic spatele lui Dumnezeu, prea lăudatul, însemnând taină străină; iar acum Maria cu osârdie căzând la prea curata icoană a năstrapei care ţine mană, a luat viaţă îngerească.

Dorind să vadă frumuseţea casei Tale, precum zice psalmistul, ceea ce a spurcat sălăşluirea Ta, s-a făcut locaş înţelegător slavei Tale. Prin rugăciunile cele înţelegătoare, ale celei ce nu ştie de bărbat, care s-a făcut locaş al Tău, Hristoase, fă-mă şi pe mine locaş Duhului Celui atotfăcător.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce a vânat pe mulţi cu undiţa trupului, adică cu ochii, şi i-a făcut mâncare diavolului, prin scurtă dulceaţă, s-a vânat cu tot adevărul de dumnezeiescul dar al cinstitei cruci, făcându-se mâncare dulce lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

O taină cunoscând ceata profeţilor, taina ce s-a făcut întru tine, Preacurată, în multe chipuri mai-nainte au grăit de tine cu dumnezeieşti cuvinte de taină; iar acum căzând Maria la prea curată icoana năstrapei, care a ţinut mana, te-a rugat pe tine să fii chezăşuire păcătoşilor către Dumnezeu.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Bogatul s-a osândit pe sine la văpaia focului, prin viaţa cea dezmierdată; iar Lazăr cel sărac, alegându-şi sărăcia în viaţa de aici, s-a învrednicit bucuriei celei nesfârşite.

Lazăr s-a învrednicit în sânurile lui Avraam, desfătându-se Hristoase, cu viaţa cea veşnică; iar bogatul s-a osândit, să se muncească în foc cu trupul şi cu sufletul.

Bogatul s-a osândit în foc pentru Lazăr; iar pe mine păcătosul rogu-mă să nu mă osândeşti, Doamne, Iubitorule de oameni; ci mă învredniceşte ca pe Lazăr, luminii Tale.

A Născătoarei

Să ne mântuim de greşalele cele cumplite, curată, prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, şi să dobândim, prea curată, strălucirea cea dumnezeiască a Fiului lui Dumnezeu, celui ce s-a întrupat din tine, precum nu se poate spune.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi se sfârşeşte duhul meu; ci, întinzându-Ţi, Stăpâne, braţul tău cel înalt, ca pe apostolul Petru, Îndreptătorule, mântuieşte-mă.

Bucură-se, Marie, Oştile îngereşti, văzând întru tine prea cuvioasă viață întocmai cu a lor şi strigă: Slavă fie Domnului.

Înfricoşează-se adunările întunecaţilor draci de tăria ta cea răbdătoare; că femeie fiind, goală şi singură, cu prea mărire i-ai ruşinat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Strălucit-ai ca soarele, prea lăudată Marie, şi toată pustia o ai luminat cu minunile; pentru aceasta luminează-mă şi pe mine cu lumina ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Luminându-se îngerii cu slava Celui născut al tău, Fecioară, au strigat: Pace nouă tuturor şi pe pământ, oamenilor bunăvoire.

Condac glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Ceea ce erai plină de tot felul de păcate mai-nainte, astăzi te-ai arătat aleasă lui Hristos, prin pocăinţă urmând vieţii îngereşti, şi cu arma Crucii pierzi pe draci. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei, Marie prea lăudată.

Icos: Pe tine, mieluşeaua şi fiica lui Hristos, astăzi cu cântări te lăudăm, Marie pururea slăvită, care te-ai arătat crescând între egipteni şi din toată rătăcirea lor ai scăpat; şi de acolo te-ai adus bună şi desăvârşită odraslă Bisericii, prin post şi prin rugăciune. Că nevoindu-te mai presus de măsura firii omeneşti, te-ai înălţat întru Hristos, prin viaţă şi prin fapte. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă Împărăţiei Cerurilor, Marie prea lăudată.

În loc de Sinaxar, citim viaţa cuvioasei maicii noastre Maria Egipteanca.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea a 7-a

Irmos: Din Iudeea, mergând tinerii...

Precum a fost de demult Iov în răni, cu viermi şi în gunoi, aşa a şezut şi Lazăr înaintea porţii bogatului, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Zăcând înaintea porţii nemilostivului bogat, Lazăr de demult aştepta măcar fărâmături din masa lui şi nimenea nu-i da; dar în locul acelora a aflat sânul lui Avraam.

Izbăveşte-mă de partea nemilostivului bogat, Hristoase al meu, rogu-mă şi, rânduindu-mă împreună cu Lazăr cel sărac, mă învredniceşte a striga Ţie cu mulţumire: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Întrupându-Te din pântece fecioresc, Te-ai arătat spre mântuirea noastră; pentru aceasta ştiind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, strigăm Ţie cu mulţumire: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, în Babilon, au călcat...

Marele între părinţi, înţeleptul Zosima, înconjurând pustia, s-a învrednicit a vedea pe cuvioasa şi a strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pentru ce ai venit, părinte, să vezi o femeie înstrăinată de toată bunătatea cea lucrătoare? Strigat-a către bătrânul, cuvioasa şi a cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Omorându-ţi, fericită, săltările patimilor tale, te odihneşti acum în limanul nepătimirii, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Zămislit-ai cu chip negrăit, rămânând Fecioară prea curată, şi ai născut mântuirea lumii, pe Hristos Dumnezeul nostru. Pentru aceasta toţi credincioşii pe tine cu cântări te slăvim.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare,

Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cu veşmânt roşu, cu vison şi cu porfiră se îmbrăca de demult, luminat, bogatul cel ticălos; iar Lazăr cel sărac rău zăcea la poarta lui, poftind să se sature din fărâmăturile ce cădeau din masă şi nimenea nu-i da lui; pentru aceasta împărățeşte acum întru slavă împreună cu Hristos.

La poarta bogatului zăcea Lazăr cu trupul putred de răni şi poftea să se sature de fărâmături şi nimenea nu-i da lui; iar câinii cu milostivire îi lingeau cu limba bubele lui şi rănile. Pentru aceasta s-a învrednicit în Raiul desfătării.

Îmbogăţitu-m-am şi eu, Multmilostive, cu dulceţuri, întru desfătarea vieţii acesteia, ca şi bogatul de demult, ce se îmbrăca în toate zilele în porfiră; şi însumi eu mă judec spre pierzare, pentru desfătările şi înşelăciunile mele. Pentru aceasta, Hristoase, mă rog Ţie, să mă scuteşti de focul cel veşnic întru toţi vecii.

A Treimii

Pe Dumnezeirea cea întreit luminătoare, care slobozeşte o rază din o fire în trei feţe, pe Tatăl cel fără început, pe Cuvântul Tatălui, cel de o fire, şi pe Duhul cel de o fiinţă, carele împreună împărăţeşte, tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea a 8-a

Irmos: Înfricoşează-te şi te teme...

Cela ce cerci adâncurile inimii şi ştii toate ale noastre mai-nainte de a fi, Mântuitorule, ai răpit din viaţa cea silnică pe ceea ce a alergat la iubirea Ta de oameni, care strigă neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

O, cât este de cinstită schimbarea mutării tale către cele mai bune, cuvioasă! O, dragoste dumnezeiască a ta, care ai urât dulceţile trupeşti! O, credinţa ta cea fierbinte şi dumnezeiască, prea lăudată Marie! Care cu o credinţă o lăudăm şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Aflat-ai plata durerilor şi răsplătirea ostenelilor tale, cinstită Marie, prin care ai surpat pe vrăjmaşul cel ucigaş; şi acum strigi împreună cu îngerii cântare fără tăcere, lăudând şi prea înălţând pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Pe mine tot m-a înnoit pentru bunătate, în pântecele tău, Preacurată; nestricând osebirile amânduror firi, ca un Stăpân al tuturor vecilor. Pentru aceasta pe tine, ca pe o pricină a mântuirii noastre, cu cântări te lăudăm întru toţi vecii.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt, pe Dumnezeu Cel Adevărat, pe tine cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu slavoslovii, fără de tăcere, te mărim.

Fă-mă, Hristoase, sărac ca Lazăr, rogu-mă, fugărind poftele desfătărilor mele, ca un Dumnezeu din fire; iar întru bunătăţi mă fă bogat; ca prin credinţă, cu cântări să Te slăvesc.

Bogat şi nemilostiv fiind, nu m-am uitat prin credinţă la mintea mea, lepădat fiind înaintea porţilor poruncilor Tale, Iubitorule de oameni; ci ca un îndurat şi iubitor, ridică-mă ca şi de demult pe Lazăr, prietenul Tău cel mort de patru zile.

Toţi am înţeles pilda Stăpânului; deci, toţi credincioşii să urâm nemilostivirea bogatului, ca să scăpăm de muncă şi să săltăm pururea în sânurile lui Avraam.

A Născătoarei

Pe tine, ceea ce ai ţinut în braţe pe Dumnezeu cel nevăzut, carele este lăudat în cer de toată făptura şi prin tine ne dăruieşte nouă pururea mântuire, cu credinţă te slăvim.

Alt Canon, al cuvioasei Maria Egipteanca

Cântarea a 9-a

Irmos: Nu te tângui, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe care M-ai zămislit în pântece, fără de sămânţă! Că Mă voi Ridica şi Mă voi Preaslăvi şi voi înălţa întru mărire, neîncetat, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te măresc pe tine.

Lesne ai răbdat maică osteneala pustiei, îndreptându-te cu puterea cea tare a lui Hristos; că gândurile cele spurcate ce-ţi veneau le-ai stins, prea cinstită, cu izvoarele dumnezeieştilor lacrimi, ceea ce eşti vârful sihaştrilor, lauda cuvioşilor.

Cu raze prea luminoase te-a luminat pe tine Fecioara şi prea curata, ceea ce una a născut pe Hristos lumina, făcându-te înfricoşată vrăjmaşilor pe tine, cinstită. Şi tuturor arătându-te, Marie, a fi podoaba pustnicilor, întărirea cuvioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lăsând înţelepţeşte toate cele pământeşti, te-ai arătat sălăşluire cinstită Duhului; ci roagă pe singur Mântuitorul Hristos să scape de răutăţile lumeşti pe cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeiască pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei)

Tăindu-te de legile fireşti, Fecioară, ai născut curată mai presus de fire prunc tânăr pe pământ, pe Cel ce este dătător de lege şi Vechi de zile, ceea ce eşti cer înţelegător al Făcătorului tuturor. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste pe tine te fericim.